

Replik ”Naturskyddsföreningen underblåser illegal jakt på varg”

Endast dagar hinner gå efter att vi tänt och bjudit in Jägareförbundet till en försonande fredspipa, innan Torsten Nilsson, Jägareförbundet Uppsala, tar stridsyxan i högsta hugg. Det får det nyligen så välsmakande julbordet att vända sig i magen.

Debattören får en osökt att dra paralleller med programmet ”Vilse i pannkakan”. Skillnaden är att programmet var skapat för barn, och debattartikeln i stället är riktad till vuxna, men likheterna är ändå slående - bägge är skapade utifrån en fantasifull surrealism.

Vi hoppas att det rör sig om en enstaka persons inställning i förbundet – än förbundet som helhet. Det måste väl finnas fler som tröttnat på de ständiga konflikterna och det uppskruvade tonläget?

Med detta sagt, vill vi kort bemöta vad Torsten Nilsson skriver:

- Att vi underblåser illegal jakt genom överklaganden stämmer förstås inte och resonemanget är märkligt, för hur ska man då bedöma jägareförbundens egna överklaganden av skyddsjakter och licensjaktbeslut? Översätter man det till andra rättsområden så är logiken mer än haltande.
- Vad gäller de ”välgrundade och lagligt” fattade besluten får vi hänvisa till tidigare domslut, såväl vad gäller skyddsjakter som licensjakter, där en hel del visat sig sakna både grund och laglighet.

Att överklaganden lämnas in sent av ”strategiska skäl” är inte bara fel utan orättvist. Ett överklagande kan vare sig färdigställas eller inlämnas innan ett beslut är fattat. Att myndigheter och domstolar är senfärdiga med sina beslut kan och ska inte vi lastas för. Vi önskar precis som Jägareförbundet att de juridiska frågorna är avklarade i god tid – se där, något vi har gemensamt!

- Att vi erhåller ekonomiskt stöd från Viltvårdsfondens jaktkortsavgifter är även det fel. De flesta av oss arbetar på ideell tid och utan någon som helst ersättning. Även i de fall någon av föreningens jurister blir inkopplad, så söks de bidrag som går till miljöorganisationens verksamhet som helhet från Naturvårdsverkets anslag 1:2, vilket man enkelt kan följa i regleringsbrevet och statsbudgeten.

Som miljöorganisation är det vår uppgift att värna om rovdjur och den biologiska mångfalden. Vi agerar när det beslutas om en licensjakt på en hotad art som har en inavelsgrad på 24 %, en siffra som på 33 år har sjunkit med en (1) procent. Att man inte heller undantar genetiskt viktiga F2:or som kan förbättra statusen, är en fråga som även borde ligga i Jägareförbundets intresse då genetiken och populationsnivån går hand i hand.

Vill man ärligt stävja den tystnadskultur och den omfattande illegala jakten bör arbetet ske internt, inte genom att slänga dynga externt. Av Jägareförbundets återrapportering ser arbetet ut att kunna höjas avsevärt och förbundets ”förståelse” för de som begår illegala handlingar kommer knappast att minska företeelsen.

Jag upprepar att vi borde försöka ha en debatt som för frågan framåt och rentav agera gemensamt i de frågor vi har liknande inställning i.

Daniel Ekblom
Viltvårdsgruppen Naturskyddsföreningen Gävleborg